

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 003776 14 Кж
Бања Лука, 08.4.2014. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог О. К., због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног тужиоца у Бијељини и браниоца оптуженог Д. Б., адвоката из Б., изјављеним на пресуду Окружног суда у Бијељини бр. 12 0 К 003776 13 К од 16.01.2014. године, у сједници вијећа одржаној дана 08.4.2014. године у присуству републичког тужиоца Бранке Милошевић и браниоца оптуженог, а у одсутности уредно обавијештеног оптуженог, донио је

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе окружног тужиоца у Бијељини и браниоца оптуженог О. К. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини бр. 12 0 К 003776 13 К од 16.01.2014. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини бр. 12 0 К 003776 13 К од 16.01.2014. године оглашен је кривим оптужени О. К., због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци и обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Против ове пресуде благовремено су изјавили жалбе окружни тужилац у Бијељини и бранилац оптуженог Д. Б., адвокат из Б.

Окружни тужилац пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење или пресуда преиначи и оптуженом изрекне строжа казна.

Републички тужилац је на сједници другостепеног вијећа подржала ову жалбу.

Бранилац оптуженог пресуду побија због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи и оптужени блаже казни.

У одговору на жалбу тужиоца предложио је да се она одбије као неоснована.

На сједници другостепеног вијећа, одржаној у одсутности уредено обавјештеног оптуженог, остао је код ове жалбе и датог одговора на жалбу тужиоца.

Пошто је побијана пресуда испитана у смислу члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС) одлучено је као у изреци из следећих разлога:

Жалбени наводи тужиоца да побијана пресуда нема разлога о томе зашто првостепени суд прихвата налаз и мишљење вјештака саобраћајне струке, а зашто не прихвата В. Б., чиме је по његовом мишљењу почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС нису основани.

Пажљивом анализом побијане пресуде у правцу ових жалбених навода овај суд није нашао повреду процесног закона на коју жалба указује. Полазећи од чињенице да је вјештака саобраћајне струке ангажовао тужилац, првостепени суд анализира његов налаз, не прихватајући тумачење правне норме да ли је пјешак учесник у саобраћају или препрека, закључујући да су ови чињенични закључци за странке „неспорни“. С друге стране, суд анализира утврђену концентрацију алкохола и потребну концентрацију за апсолутну неспособност за вожњу и сматра да се само на основу писменог налаза и непосредног вјештачења др В. Б. о томе не може извести поуздан закључак. Дати разлози су довољно јасни и одређени у погледу става суда зашто први налаз прихвата, а други не прихвата. Да ли се жалба са таквим разлозима слаже и да ли су они за њу прихватљиви то улази у дио чињеничног стања које она са овим основом побијања пресуде мијеша.

Супротно наводима жалбе тужиоца овај суд налази да су и све одлучне чињенице потпуно и правилно утврђене. Подлогу за такво закључивање дала је анализа тока догађаја изведена на основу налаза и мишљења вјештака саобраћајне струке, који је потпуно јасан и одређен. Код јасне саобраћајне ситуације, без посебних околности на лицу мјеста и прекорачења дозвољене брзине од 19 км/х, при којој се благовременим реаговањем оптужени могао зауставити безбједно, а уз алкохолисаност од свега 0,51 г/кг (0,54 промила), правилно суд утврђује да оптужени није поступао с умишљајем. Утицај алкохолисаности коју образлаже вјештак др В. Б. је теоретски, важи за просјечну реакцију индивидуално неодређеног појединца. Какав је стварни утицај утврђене количине алкохола на конкретног учиниоца у вријеме извршења кривичног дјела мора се утврђивати психијатријским вјештачењем, које је једино мјеродавно да одговори на то питање. Тек тада се, заједно са другим параметрима конкретне саобраћајне ситуације, може поуздано одговорити на питање да ли се ради о умишљајном извршењу кривичног дјела.

Ради тога и овај суд налази да је првостепени суд правилно утврдио да је узрок угрожавања јавног саобраћаја нехатно необраћање пажње на оштећеног пјешака који је прелазио коловоз.

Побијајући одлуку о казни жалба браниоца само указује да суд није довољно цијенио олакшавајуће околности због чега се залаже за његово блаже кажњавање. Међутим, овај суд је нашао да су све олакшавајуће околности правилно утврђене и код одсуства отежавајућих околности правилно цијењене као особито олакшавајуће. Ово се у потребној мјери одразило кроз изречену ублажену казну и разлоге које побијана пресуда о томе даје као ваљане у свему прихвата и овај суд.

Тужилац није првостепену пресуду побијао изјављивањем жалбе због одлуке о казни, па истицање незадовољства изреченом казном у разлозима и жалбеном приједлогу не може довести до њеног испитивања по овом основу. Тужилац је стручно лице и он је дужан да, сходно одредби члана 310. ЗКП РС, изричито и одређено наведе основ побијања првостепене пресуде, јер је другостепени суд овлашћен да ту пресуду испитује само у том правцу, а не у правцу навода из образложења и жалбеног приједлога.

Из наведених разлога ваљало је на основу члана 327. ЗКП РС жалбе одбити као неосноване и побијану пресуду потврдити.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић